
[2010-3-RE](#)

CAUSA 2010-3-RE

Número de registre 36-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 12 D'ABRIL DEL 2010

BOPA núm. 23, del 21 d'abril del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de gener del 2010, per la representació processal del Sr. Josep Azcárate Montané, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 29 d'octubre del 2009 i contra l'aute del 22 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a un procés degut, reconegut en l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret fonamental invocat, que anul·li la sentència del 29 d'octubre del 2009, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i que retrotregui "les actuacions fins a la pràctica de la prova d'inspecció ocular denegada, resolent novament el litigi amb totes les garanties i respecte dels drets que han resultat vulnerats";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 5 de febrer del 2010;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El Sr. Josep Azcárate Montané va presentar una demanda contra la comunitat de propietaris de l'edifici Mirasol per tal d'impugnar l'Acord de l'Assemblea de la comunitat esmentada del 17 d'octubre del 2006, mitjançant el qual s'acceptava el tancament efectuat en la sortida a la terrassa de l'apartament 8è 1a, ja que, segons el seu parer, vulnerava els articles 5, 15 i 19 del Reglament de règim intern del condomini de l'edifici Mirasol.

Segon

El 2 d'abril del 2008, la Secció Civil del Tribunal de Batlles va dictar una sentència en què, deixant imprejutjada la qüestió de fons, declarava la manca de litisconsorci passiu necessari per tal com l'acció d'impugnació de l'Acord no s'havia dirigit contra el propietari de l'apartament 8è 1a i 9è 1a, escala 8 de l'edifici Mirasol.

Tercer

Com a conseqüència d'aquesta sentència, el Sr. Josep Azcárate Montané va presentar una segona demanda contra la comunitat de propietaris i contra la societat Artand, SL, propietària de l'apartament objecte de litigi, en què sol·licitava novament la declaració de la nul·litat de l'Acord impugnat.

Quart

El 31 de març del 2009, la Secció Civil del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual estimava, substancialment, la demanda interposada i declarava la nul·litat de l'Acord objecte de la demanda.

Cinquè

La societat Artand, SL va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 29 d'octubre del 2009, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va decidir estimar aquest recurs i revocar íntegrament la sentència de primera instància i desestimar, també íntegrament, la demanda formulada per la representació processal del Sr. Josep Azcárate Montané.

En aquesta sentència, el Tribunal Superior de Justícia va estimar que no quedava provat que la societat Artand, SL en la reparació i la millora de la sortida de la seva terrassa afectés a elements comuns, per tant, per portar a terme aquesta actuació no li calia el consentiment unànim dels altres copropietaris (article 15 del Reglament de règim intern) i afegia que "fins i tot si aquesta millora hagués afectat indirectament a un element comú com és la façana sense distorsionar la seva configuració hauria estat suficient l'autorització de l'administrador de la Comunitat."

Sisè

La representació processal del Sr. Josep Azcárate Montané va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions, perquè va considerar que la sentència esmentada del Tribunal Superior de Justícia vulnerava el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, ja que, segons el seu parer, la Sala Civil havia apreciat erròniament les proves aportades a les actuacions que acreditaven que la societat Artand, SL havia ampliat les mides del balcó de sortida a la seva terrassa i havia modificat el color, fonamentant exclusivament la seva decisió en l'acta d'inspecció ocular efectuada en primera instància.

Setè

El 22 de desembre del 2009, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què desestimava aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Vuitè

El 25 de gener del 2010, la representació processal del Sr. Josep Azcárate Montané va presentar un recurs d'empara en què al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució. En primer lloc, pel que fa a l'argument sobre la potestat dels tribunals de valorar "amb el criteri de la sana crítica" els diferents elements probatoris que li aportin les parts, aquesta part entén que el Tribunal Superior de Justícia no ha valorat els elements probatoris, inclosa la inspecció ocular en l'acta de la qual es recull que s'havia canviat el material, o sigui que s'havia modificat per força l'estètica de la façana. La comunitat mateixa de copropietaris reconeix l'alteració de la façana i consten en les actuacions les fotografies corresponents.

En segon lloc, pel que fa a la denegació de la demanda d'una segona inspecció ocular pel fet d'haver-se realitzat en el primer procediment, la part recurrent matisa que la incorporació per corda fluixa de la inspecció ocular del primer plet no hauria d'haver perjudicat el dret a utilitzar en el segon procediment els mitjans de prova pertinents per a la seva defensa.

Segons el seu parer, la denegació d'aquesta inspecció ocular el posa en indefensió, perquè no ha pogut provar allò que al·legava en la seva demanda. Afegeix que, tot i formular una protesta contra aquesta denegació, com que en primera instància es va estimar substancialment la seva demanda, aquesta part no va recórrer i no va demanar la pràctica de la prova en la segona instància.

En definitiva, per tal com no s'ha practicat la inspecció ocular demanada, aquesta part s'ha trobat en indefensió i s'ha vulnerat el seu dret a un procés degut.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret fonamental invocat, que anul·li la sentència del 29 d'octubre del 2009, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i que retrotregui "les actuacions fins a la pràctica de la prova d'inspecció ocular denegada, resolent novament el litigi amb totes les garanties i respecte dels drets que han resultat vulnerats."

Novè

El 5 de febrer del 2010, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el recurrent pretén una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions d'instància i d'apel·lació, denotant-se de la lectura de les mateixes que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal considera que la sentència impugnada del Tribunal Superior de Justícia argumenta de manera completa la raó per la qual entén que de la prova d'inspecció ocular no es dedueix que les modificacions litigioses hagin afectat a l'estètica i a la configuració de la façana de l'immoble i subratlla que es tracta d'una prova cabdal i marcada per la seva imparcialitat.

Pel que fa a la inadmissió de la demanda d'una segona inspecció ocular, el Ministeri Fiscal manifesta que, tal com ho ha admès el Tribunal Constitucional, cal que aquesta inadmissió produeixi una indefensió material. Una prova ha de ser processalment pertinent, idònia amb la finalitat pretesa i rellevant a l'efecte de la resolució del procés.

En aquesta causa, el recurrent reconeix que l'acta de la inspecció ocular efectuada en el primer procediment va ser adjuntada al segon i no pot pretendre que s'hagi pogut produir cap indefensió.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2010-3-RE.

Fonament jurídic únic

Convé recordar que en relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat, de manera constant, que no li correspon actuar com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix a verificar que els drets reconeguts, a aquest article de la Constitució han permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

En aquesta causa, el Tribunal Superior de Justícia, tant en la sentència del 29 d'octubre del 2009, com en l'aute del 22 de desembre del mateix any, que resolva l'incident de nul·litat d'actuacions, va tenir cura de recordar de manera precisa els elements del procediment, va fer referència a les decisions de l'Assemblea general i a la inspecció ocular efectuada el 17 d'octubre del 2007, així com també es va pronunciar en relació amb els articles del Reglament de règim intern de copropietat aplicables a aquest litigi.

Es dedueix d'aquestes resolucions, que les proves obrant en autes, tant les que van ser aportades pel recurrent, com aquelles que ho van ser per l'altra part, van ser examinades de manera acurada. El Tribunal Superior de Justícia va considerar que un segon desplaçament en l'edifici no era necessari, en la mesura que tots els elements ja figuraven en l'acta de la primera inspecció ocular del 17 de desembre del 2007 i que les actuacions permetien aportar una solució al litigi coherent i fonamentada en Dret.

De manera explícita, en l'aute del 22 de desembre del 2009, el Tribunal Superior de Justícia justifica la denegació de la reiteració d'aquesta demanda d'inspecció ocular considerant que el recurrent va poder participar en la inspecció ocular portada a terme "i demanar a l'Hble. Batlle que constatés no tant que s'havien portat a terme modificacions a les finestres de l'habitatge, sinó en concret que aquestes havien afectat a l'estètica i a la configuració de la façana, aspectes que fonamentaven la seva demanda."

En aquestes condicions, hem de constatar, que d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2010-3-RE, interposat per la representació processal del Sr. Josep Azcárate Montané contra la sentència del 29 d'octubre del 2009 i contra l'aute del 22 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'abril del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat